

mehhe rahha temma kotti suhho panna / agga tem-
 ma ennese hõbbe karrika piddid nemmad selle nore-
 ma kotti suhho pannema / ja se sündis Jöseppi san-
 na järrele. Kui hoimiko walge sai / siis lasti
 need mehhed ärraminna. Agga kui nemmad weel
 liinast kargele ei sanud / lakkitas Jösep tedda / kes
 temma kolia ülle olli / nende järrele / kes ütles nen-
 de wasto : mikspärrast täsfute teie kurga hea eest ?
 eks teie polle minno Jöfanda karrikast ennesega
 wotnud ? ja need mehhed lpannid se kõrre immels
 ja ütlesid : kelle jurest so sullaste seast sedda leitakse /
 se peab surrema / ja ka meie tahhame omma isan-
 dale sullastis jada. Ja se kolia hoidja ütles : olgo
 se nüüd nenda teie sannade järrele. Ja nemmad
 joudsid ja tõstsid igga üks omma kotti Ma peäle
 mahha ja teggi omma kotti lahti. Ja ta hakkas
 neid läbbi otjima wannemast noremast sadil / ja se
 karrikas leiti Penjamini kottist. Ja nemmad kār-
 ristasid ommad rided lõhki / ja iggaüks panni koor-
 ma omma eesli selga ja laskid taggasi liina. Ja
 neid widi Jöseppi kotta / kes weel alles seäl olli / ja
 nemmad langsid temma ette mani mahha. Ja
 Jösep ütles : mis tõ se on / mis teie ollere teinud /
 eks teie tea / et ma sedda woiksu pea ärrawata ?
 Ja Juda ütles : Mis peame omma isanoale ütle-
 ma ?

ma ? mis peame räkima / ja mis peame enna-
 gels pannema ? Jummal on so sullaste ülleko-
 hut leidnud / wata / ni meie kui se / kelle läest se
 karrikas on leitud / jame omma Jöfandale salla-
 aks. Agga Jösep ütles : Ei mitte / waid se mees /
 kelle läest se karrikas on leitud / peab mulle salla-
 seks jama / agga teie minge üles rahhoga omma
 issa jure. Sepärrast ehmatas Juda isseärranis
 wägga / et ta omma wanna issa jures selle nore-
 ma wenna pärrast olli kamehheks sanud. Ning
 ta astus Jöseppi liggi ja ütles : Ma pallun / mo
 isand / et lasse omma sullane ühhe sanna räkida /
 ja argo süttigo so wihha põlkema so sullase peäle.
 Siis ta hakkas laiemalt temma ette juttustama /
 kuida se wanna issa esmalt polegi et tahtnud se
 norema kolia nende seltsis lasta ärramifina /
 agga nemmad ollid ütelnud : meie ei woi selle
 mehhe silmi nähha sada / kui meie norem wend
 meiega ei olle ; siis temma se wanna ütelnud :
 Teie teate / et minno naene mulle kaks poega il-
 male tonud / teine on ärra murtud ehk / et ma ei
 sanud tedda ennam nähha / ja nüüd tahhate teie
 seddasinnast ka mo silma eest ärrawotta / kui tem-
 male peaks äppardust juhtuma / siis sataksite teie
 mo kallid juuksed se õnnetusse läbbi hauda. Et
 nüüd